

Rengarenk

– MESUT ÇİFTÇİ · 24 Eylül 2024

Kahverengi tepeler,
Karlı dağlar,
Kıvılcıklı dağlar,
Mor dağlar.
Bazen kül rengi,
Bazen gri
Haşmetli gökyüzü
Ve bembeyaz bulutlar.

Renkler
Ve rengarenk tabiatın paletinde;
Sarı, beyaz, kırmızı, mavi, pembe ve eflatun,
Ve yeşil
Bilcümle çiçekler,
Cümbür cemaat insanlar
Ve renk cümbüşü duygular.

Çıldırılmamak,
Elbette elde değil,
Ağlamamak sonra.

Tutulmamak yeryüzüne,
Görememek gerçeđi,
Sevememek ya da...
Mümkün görünmüyor.

Nefretle, öfkeyle, hasretle
Ve şiddetle,
Biraz romantizm, biraz realizmle,
Biraz sevgi, biraz aşk, biraz tutku
Altı üstü yaşamak derken geçip giden ömrümüzde,
Bir ara soluklanıp,
Telaşlardan arınıp,
Duyabilsek ve izlesek yeryüzünü,
Belki neden yaşadığımızı da anlardık.
Neden ağladığımızı,
Neden her sabah içimizde
Onulmayan buram buram hüznü olduğunu,
Her gece neden yeminler edip
Her sabah bu yeminleri bozduğumuzu
Ve neden renklere bu kadar tutkun olduğumu.

Kim bilir?
Yıldızlarda değil de dünyamızdadır belki,
Asırlık bilmecelerimizin çözümü
Ve kadim sorularımızın cevapları.